

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 25. Martyres Marochii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. Quilibet Parochus doceat, & frequenter
A.C. 1219. Fideles sibi commissos moneat, reveren-

Sup. lib.
LXXIV.
§. 59.

ter inclinandum esse corpus, quando Hostia in Missa elevatur, vel quando ad altarios defertur. Sacerdos autem, decenter vestitus, Eucharistiam, velo splendido tectam, ante pectus suum portet, ministro cum lumine semper præcedente. Hæc sunt illius Epistolæ Decretalis verba, ex quibus, Lector, notabis, tantum de inclinatione non autem de genuflexione mentionem fieri.

Sup. Lib.
LXXV.
§. 35.

Cæsar. IX.
c. 51.

Legisti superius, morem elevandi Hostiam in Missa statim post consecrationem non ante viginti ferme annos fuisse inventum, atque usum tintinnabuli, quo populus, cum Sanctum Sacramentum in Missa monstratur, vel ad infirmos portatur, ad se prosternendum monetur, Constitutioni Guidonis Parei, Sacræ Sedis anno millesimo ducentesimo primo Colonæ Legati, originem suam debere. Unde consuetudines istæ Christianis in Oriente, etiam Latini ritus, poterant esse ignotæ.

§. XXV.

Martyres Marochii.

Simul ac S. Franciscus ad professionem suam ad Saracenos Orientis cuncta necessaria parabat, etiam ad Saracenos Occidentis, nempe Marochium, ex Discipulis

scipulis suis viros sex, Vitalem, Berar-
 dum *de Corbe*, Petrum a S. Geminiano,
 Ajutum, Accursium & Ottonem misit.
 Berardus linguæ Arabicæ non omnino
 erat ignarus. Petrus & Otto Presby-
 tery erant, Ajutus & Accursius Laici.
 His Franciscus nihil magis quam con-
 cordiam commendavit, eisque Vitalem
 Præpositum dedit. Sed is in Arragonia
 morbo correptus hæsit, quo præcipientem
 quinque alii cœptum iter profecuti
 sunt usque Coimbricam, ibique ab Ur-
 raca Regina Portugalliæ, Alphonſi II.
 conjuge benignissime excepti. Nam i-
 pla præcipue instante duobus abhinc an-
 nis Fratres Minores Domum Coimbri-
 cæ obtinuerant, ubi illa tempestate Re-
 ges Portugalliæ Sedem fixerant. Exinde
 quinque Missionarii, sæcularium vestibus
 super habitum Ordinis inductis, terras
 Maurorum intrant, ac Hispalim perve-
 niunt, ubi in cujusdam Christiani ædibus
 octiduo latuerunt. Tandem vehemen-
 tissimo prædicandi ardore impulsæ, ad
 portam majoris Templi (quod Mahome-
 tani *Mosqueam* dicunt) se conferunt, in-
 gressuri. Sed orto ingenti clamore, ver-
 beribus cumulati, repelluntur. Nam
 Musulmanni non aliis nisi Religionis
 suæ hominibus aditum ad Tempia in-
 dulgent.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1219.
 Vad. 1219.
 n. 49.
 vit. ap. Boll.
 16. Jan. to.
 2. p. 65.

Ll 3 Tum

Sæcul. XIII.
A.C. 1219.

Tum quinque Missionarii, ad limen Regii Palatii accedentes, dicunt, se nomine Jesu Christi, Regis Regum, Legatos adesse ad Regem. In conspectum admissi, Doctrinam Catholicam Principi explicant, hortantur, ut se convertat, & Baptismum recipiat. Cum vero quædam probrosa & erubescenda in Mahometem ejusque Legem adjicerent, offensus Rex omnibus capita amputari præcepit; sed filii sui precibus permotus, mitiore pœna eos turri includit, unde postea volentes Marochium, cum Domino Petro Fernandez Castilianensi, & quibusdam aliis Christianis dimisit. Illi Marochii habuerunt Infantem * Portugallia, & ipsum Dominum Petrum nominatum, Regis Alphonsi fratrem, qui Fratres Minores, magna caritate hospitio exceptos, omnibus ad vitam sustentandam necessariis fovit. Ergo Missionarii summo fervore Saracenis, ubicunque obvios haberent, fidem prædicabant. Cumque quadam die Frater Bernardus conscenso, quod forte aderat, vehiculo ad populum diceret, & Rex per illum locum transiens subiraferetur, quod se præsentem non taceret, crediti, emotæ mentis hominem esse, quinque Fratres ex urbe ejici, atque in Regiones Christianorum sine mora remitti, jussit. Infans Dominus Petrus abeuntibus famulos

* Principem

mulos de suis domesticis junxit, qui eos ^{Sæcul. XIII.} Septam, ubi navibus imponendi fuissent, ^{A.C. 1219.} deducerent.

At quinque Fratres in itinere Ducibus suis clam se subtrahunt, ac Marochium reversi, in foro publico Christum prædicant. Quod cum ad Regem delatum, eos in carcerem mitti jussit, ubi dies viginti sine cibo potuve perstiterunt. Rex vehementer miratus Christianis præcepit, hos Fratres ad Regiones Christianorum reducere. Sed illi iterum ex manibus suorum amicorum elapsi tertio Marochium redeunt. Tunc vero Christiani, furorem Regis metuentes, Infanti Domino Petro suggererunt; Fratres in ædibus suis detineret, & custodes adderet, ne foras prorumperent. Illi, ni- ^{Vad. 1220.} hilominus die quadam Veneris clam e- ^{n. 38.}gressi, Regi se sistunt transeunti, ut sepulchra Antecessorum suorum adiret. Quin etiam Berardus verba facere cœpit; at Rex, iram non tenens, mortis sententiam in refractarios pronuntiavit, & proxime ad se admoventes, postquam ad ultimum promissis & tormentorum metu eorum animos frustra tentasset, singulos sua manu capite truncavit, die decima sexta Januarii anno millesimo ducentesimo vigesimo. Eorum corpora extra urbem raptata, ab Infidelibus frustatim concisa, & a Christianis

Sæcul. XIII.
A.C. 1219. collecta, Infans Dominus Petrus in Portugalliam misit, ubi in monasterium S. Crucis Coimbricam delata hodie extant. Multi ibidem edita fuere miracula, atque post annos ducentos & sexaginta solemniter hi Fratres Sanctorum Martyrum numero adscripti sunt Sixto IV. Papa, qui Fratribus Minoribus eorum Officium publice recitari, Bulla die septima Augusti anno millesimo quadringentesimo octogesimo primo data, concessit. Eorundem Historiam sub idem tempus ex antiquis Commentariis Frater Joannes Tisserandus, vir ejus Ordinis Religiosus, ac Concionator Parisiis celeberrimus, scripsit.

§. XXVI.

Frater Ægydius Assisinas.

vid. c. x. ap. Boll. 23. Apr. tom. II. p. 220. Præter alios, a S. Francisco in Africam missos, Frater Ægydius, Discipulum ejus tertius, memoratur. Is Francisci popularis, videlicet Assisii natus, vir simplex & literarum rudis, cum aliquando sub noctem parentes suos narrare audivisset, Bernardum de Quintavalle & Petrum Catanensem, relictis omnibus, Francisci societatem elegerit, eorum exemplo excitatus, ubi illuxit, sanctum Virum quæsit, socium se obtulit, ac amantissimo amplexu susceptus est. Ægydius laborem manuum maxime facie-